

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

www.philosophical-research.org

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α. ΠΙΕΡΡΗΣ

ΚΥΚΛΟΣ Α΄

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2016 - 2017

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ολιστική Ιστορία του Ελληνισμού

(Από την Κάθοδο των Δωριέων μέχρι τους Περσικούς Πολέμους)

Ή

η Αιωνιότητα στον Χρόνο

Σεμινάριο 7ο

Πέμπτη 19 Ιανουαρίου 2017

Συνεχίζουμε στην αρχή του νέου χρόνου της τρεχούσης περιόδου, **αυτήν την Πέμπτη 19 Ιανουαρίου στις 8.30 το βράδυ**, με ένα θέμα κομβικής σημασίας στην ολιστική θεωρία και ιστορία του Ελληνισμού που επιχειρούμε.

Στην προϊστορία του Ελληνισμού ευρίσκεται το Πελασγικό υπόστρωμα, η μεγάλη συμφυλία που κατοικούσε με διάφορους κλάδους την Ελλαδική χερσόνησο, το Αιγαιακό αρχιπέλαγος και την Μικρά Ασία. Η Πελασγική πολιτισμική ταυτότητα ορίζεται στην βάση της από την θρησκευτικότητα πρώτου τύπου, την θρησκευσιολογία της χθονιότητας, της θήλειας γονιμότητας, της Μεγάλης Μητέρας, της περιοδικότητας. Αποτελεί την «ιδεολογία» της γεωργίας (γεο-εργίας), της Νεολιθικής Επανάστασης.

Σε ένα τόξο από την δυτική Αρκαδία έως την βόρεια Βοιωτία απαντάται ο χαρακτηριστικός τύπος της θρησκευτικότητας της χθονιότητας. Η Μητέρα Γη (ως Δη-Μήτηρ ή Χθονία), με τον σύννευνο Πόσι (Ποσ-ειδώνα), και τον νεαρώδη Θεό (Πάνα ή Διόνυσο) – η Πελασγική λατρευτική τριάδα, όπως εκφράζεται από την Λεσβιακή Τριάδα:

... τόδε Λέσβιοι

... εϋδειλον τέμενος μέγα

Ξ[ῦνον κά[τε]σσαν, ἐν δὲ βώμοις

ἀθανάτων μακάρων ἔθηκαν,

κάπωνύμυσσαν ἀντίαον Δία

σέ δ' Αἰολήϊαν [κ]υδαλίμαν θεόν

πάντων γένεθλαν, τὸν δὲ τέρτον

τόνδε κεμήλιον ὠνύμασς[α]ν

Ζόννυσσον ὠμήσταν

Αλκαίος, Fr. 129 Liberman

Σύμφωνα με την νέα Ολύμπια θρησκευτικότητα, πρώτος αναφέρεται εδώ ο άρρην θεός, αλλά η αμεσότητα της σχέσης προς την Μεγάλη Μητέρα εκφράζεται και στον Αλκαίο με την προσωπική αποστροφή στην επίκληση: σέ δε... Η ενεργός παρουσία τονίζεται (τόνδε κειμήλιον) και στην περίπτωση του τρίτου μέλους της τριάδος, του τρομερού (ωμηστής) νεαρῶδους άρρενος δαίμονος του Ενιαυτού, του Διονύσου.

Ο αυτός θρησκευολογικός τύπος ισχύει και στην Δελεγική Τριάδα την οποία έχω προσδιορίσει και αναλύσει στις Λακεδαιμόνιες έρευνες. Εκεί την «άνιση» (πατήρ – υιός) ισότητα (αρσενική αρχή) Διός / Διονύσου εκφράζει η ασύμμετρη (αθάνατος – θνητός, δεξιός - αριστερός) κατοπτρική συμμετρία (δυισμός «δοκάνων», αμφορέων, πίων, ίπων, νεαρών) Διοσκύρων.

Στο Αρκαδοβοιωτικό τόξο χθονιότητας που ανέφερα (Φιγάλεια – Θέλπουσα – Τιλφούσα), ανήκουν και οι Δελφοί. [Θελπ-, Τιλφ-, και Δελφ-, είναι η ίδια ρίζα, που σημαίνει την μήτρα γένεσης]. Στην Φωκική αρχικά αυτή τοποθεσία λατρεία και μαντείο της Γης (Χθονία, Θέμις) συνεπέφερε και τα δυο άλλα μέλη της Πελασγικής τριάδας (Ποσειδών και Διόνυσος – Πύθων).

Η Δωρική παρουσία στην Δωρίδα είχε αποφασιστικά και καταλυτικά επιδράσει στην ζώνη της Στερεάς Ελλάδας (Κουρήτες Ακαρνανίας – Αιτωλίας, Θέρμο, Βοιωτική και Φωκική έμφαση στην Απολλώνια λατρεία, Άβαντες – Κουρήτες Ευβοίας). Η προεργασία και τα πρώτα στάδια μετατροπής και μετουσίωσης του Δελφικού χαρακτήρα από χθόνιο σε ολύμπιο είχαν ήδη συντελεσθεί τότε. **Με την έκρηξη Δωρισμού που ακολούθησε την Κάθοδο των Δωριέων στην Πελοπόννησο, και την ερωτική συναρπαγή των λοιπών φύλων και εθνοτικών ομάδων από το Δωρικό πνεύμα του κάλλους, ο εξαπολλωνισμός των Δελφών τελειώθηκε.** Από την προηγούμενη Τριάδα παρέμεινε το τρίτο μέλος, ο Πύθων μετουσιωμένος σε Διόνυσο και αυτός. **Αλλά ο νέος άναξ πρωθήβης, νεαρῶδης της αιωνιότητας αντί του δαίμονος της**

περιοδικότητας, είναι ο απόλυτος κυριάρχης των Δελφών, ο Δωρικός Απόλλων του Ελληνισμού.

Στο σεμινάριο αυτής της Πέμπτης θα αναλύσω τα προλεχθέντα τεκμηριώνοντάς τα στην στέρεη βάση της ερμηνείας των αρχαίων πηγών. Έτσι θα φωτισθούν και τα αρχαιολογικά δεδομένα. Θα συνθέσω δε μυθολογικά, λατρευτικά/ιεροπρακτικά και ιστορικά δεδομένα σε μια πολιτισμική ενότητα. Η γεωγραφική κατανομή της Δελφικής Αμφικτιονίας, η σύνδεσή της με το ιερό της Δήμητρος στις Θερμοπύλες ως προς την ετέρα εστία του φυλετικού και τοπογραφικού συστήματος του Πυθικού ιερού, και η ιστορία του Μαντείου και του θεσμού, είναι θέματα που θα μας απασχολήσουν στα πλαίσια της ολιστικής «μεθοδολογίας».

Το έτερο μέγα κέντρο Πελασγικής θρησκευτικότητας και μαντοσύνης ήταν η Δωδώνη. Θα κάνουμε συγκριτική θεώρηση θρησκευσιολογίας και ιστορίας αυτής και των Δελφών. Μεταξύ (γεωγραφικά) Δωδώνης και Δελφών, συνανήκοντας πάντως στον ίδιο ορεινό όγκο (αναγνωριζόμενο ως ενιαίο και ονομαζόμενο Βόιον από τον Στράβωνα) που από την Πίνδο καταλήγει καμπτόμενος ως τόξο στην Οίτη και τον Παρνασσό, ευρίσκεται το Απολλώνιο κέντρο του Θέρμου στην Αιτωλία. Θα συμπεριλάβουμε και αυτό στην συζήτησή μας.

Ο τίτλος της θεματικής είναι:

Οι Δελφοί:

Κατάληψη και Αναμόρφωση

Απολλώνια Μαντεία.

***

Οι Συναντήσεις των Πατρών γίνονται κάθε Πέμπτη πλην εορταστικών περιόδων, κατά το πρόγραμμα, στις 8.30 το βράδυ. Χώρος είναι η Αίθουσα Διαλέξεων του Μεγάρου Λόγου και Τέχνης (2ος όροφος) στην Πλατεία Γεωργίου Α'.

Η είσοδος είναι ελεύθερη.